

խօսի Արձանագրութեան Դիւանի մը հաստատում վրայ, որ Սահմանագրութեան մէջ արդէն նախատեսեալ է, բայց մինչեւ ցարդ գոյութիւն ունեցած չէ, մինչդեռ անհրաժեշտ է որ հաստատուի ի պատճառս այն բազմութիւն ու գուտներու, զորս թուելն աւելորդ է:

Ահաւասիկ զրեթէ այս է ամփոփումն յիշեալ տեղեկագրի, որ մատնանիչ կ'ընէ մեր կենսական պէտքերէ մանաւանդ կարեւորագոյնները, նշանակելով այս առթիւ թէ Արմաշու Դպրեմանուց և թէ՛ Ղալաթիոյ Կեդրոնական վարժարանի նման կարեւոր հաստատութիւններն, որ սակայն արդիւնք են բարեսէր ազգայնոց ջերմ հոգածութեան և օժանդակութեան:

Դո՛հ ենք որ Տնտեսական խորհուրդը՝ առիթ կ'ընծայէ մեզ վերստին զըրելու մեր ներքին կացութեան վրայ, որ ստուգիլ խիստ հեռի է միջթարական լինելէ, կացութիւն, ոյր վրայ դարձած է ամեն ժամանակէ աւելի մանաւանդ այժմ առ Ազգն անտարբեր չեղողներու ուշադրութիւնը, և իրաւամբ, վասնզի—ըսենք բացայայտ—մեր ներքին գործոց մասին ամեն բանի մէջ տարկութիւնն ակնհայտ է, ի բաց առդաեալ միայն մասնաւորաց կողմէ նուիրեալ ջանքերն և զօհողութիւնները որ միակ միջթարական են:

Յայտնի է թէ այս վիճակ—որ անհանդուրժելի լինել կը թուի—պարզապէս արդիւնք է այնպիսի պայմանաց, յոր կը գտնուի մեր Վարչութեան Պետն, որ իւր պաշտօնավարութեան օրէ չկրցաւ դժբաղդարար վայելել ժողովրդականութիւն, որոյ հետեւանօք աւելի զգալի եղած է արդի կացութեան դժնդակութիւնն:

Արդեօք ինչէ դարմանն այս բանի:

Անձնուիրական զօհողութիւն, ոյր օրինակը պարտի տալ անշուշտ Վարչութեան Պետը:

ՄԻՐԻՃԱՆՆԵԱՆ ՎԱՐԺԱՐԱՆ

Սոյն վարժարանի ուսանողաց մըրցանակաբաշխի հանդէսն անցեալ կիւրակէ օր կատարեցաւ վայելուչ շքով ընդ նախագահութեամբ Իզմիրեան Դեր. Տ. Մատթէոս Ս. Արք եպիսկոպոսի ի ներկայութեան այլոց եկեղեցակա:

նաց, Կրթական նախարար Վոհմ. Միւնիֆ փաշայի որդւոյն՝ Վէհպի պէյի՝ որ զիւր հայրն կը ներկայացնէր, նշանաւոր օտարազգեաց և ընտրելագոյն երկսեռ հոծ բազմութեան:

Ժամ 6 1/2ին հանդէսն սկսաւ դաշնակի վրայ Համիտիէ քայլերգով, զոր յոտնկայս ունկնդրեցին, որմէ յետոյ վարժարանին Հիմնադիր-Տնօրէն Միրիճանեան էֆէնտի տեղեկագիրն ընթերցաւ, յորում ընդհանուր տեսութիւն մը կ'ընէր իւր վարժարանի կրթական ուղղութեան մասին, բացատրելով լեզուաց կարեւորութիւնը և վաճառականական դպրոցի մը անհրաժեշտ պէտքն, և միանգամայն գոհութեամբ յայտարարեց թէ՛ վերջերս իւր աշակերտք Մէարիֆի առջեւ քննուելով արժանացած են Վսեմ նախարարին գնահատմանը:

Վէհպի պէյ գրաւոր բանախօսութեամբ մը շնորհակալութիւն յայտնեց առ Տնօրէն Միրիճանեան էֆէնտի:

Աշակերտք հայ. և ֆրանս. լեզուաւ երկու կատակերգութիւններ ներկայացուցին փառն յաջողութեամբ և Պ. Արշակ Փափազեան—որդի Ազնուաւորեւում էֆէնտի Փափազեանի—ութեամբ ուսանողն խիստ գողորիկ դրուագ մ'արտասանեց, որ ընդհանուր գոհունակութիւն պատճառեց համայն հանդիսականաց և արժանացաւ բոլուն ծափահարութեան:

Միրիճանեան էֆէնտի աշակերտաց նիշերը կարդալով, ոսկեզօծ փառաւոր դրքեր բաշխեց աշակերտաց:

Հուսկ տպա. նախագահ Սրբազանն ի բեմ ելնելով ծափահարութեանց որոտընդոտ շփնդներու մէջէ, ազգային կրթութիւնը՝ տիրող կրթութեան հետ հաշտեցնելու խնդրոյն վրայ խօսեցաւ, բացատրելով գաստիարակին սրբազան պաշտօնը՝ մտքի պատրաստութեան առջեւ, սրտի կազմութեան հանդէպ և զՏնօրէնն ու զաշակերտքաշաղկերելով, կնքեց իւր պերճախօսատենաբանութիւնը:

Միրիճանեան էֆէնտի ստուգիլ շնորհաւորութեան արժանի է վասն այն ճգանցն, զորս ի գործ կը դնէ ընտիր ծրագրով մը իւր համակրելի վարժարանն ի բարեկարգութեան և ի յառաջագիւծութեան պահելու, որմէ կ'օգտուին գէթ դիւրակեաց ծնողք:

մինչդեռ Մայր-վարժարանն իւր արդի կազմակերպութեամբը դժբաղդարար չկրնար օգտակար լինել, թէեւ տարեկան 90,000է աւելի ծախք կը լինի:

Ցաւելով կը յիշատակենք զայս պարագայ, հրաւիրելով որոց որ անկէ խորին ուշադրութիւնը . . .

ՄԱՆԿԱԿԱՆ ՊԱՐՏԷՋ

Իւսկիւտար Ս. Խաչ թաղի Մանկական Պարտիզի առաջին քննութիւնն անցեալ կիւրակէ օր տեղի ունեցաւ ի ներկայութեան հոծ բազմութեան մը, որ եկած էր սոյն գրաւիչ և հաճոյալի հանֆէսը դիտելու:

Յաջողութիւնը կատարեալ էր և ներկայից վրայ խոր տպաւորութիւն թողուց:

Մեղուաջան Հոգաբարձութեան Ա. անադպիր Մեծ. Դրիգոր էֆէնտի Ֆէրատեան ազգու բանախօսութեամբ մը բացատրեց Մանկական Պարտիզի նպատակը և վարժարանին ընդհանուր վիճակն, որ այսօր կարի գոհացուցիչ է:

Մանկական Պարտէզն 10 աշակերտով բացուած, այսօր ունի իւր 70 աշակերտ. ծախքը ամսական 1200 զըշ, գրեթէ կը գոցուի տղայոց թոշակովը:

Հոգաբարձութիւնն իւր ամեն ջանքերը կը նուիրէ տիպար հաստատութիւն մ'ընելու համար այս Մանկական պարտէզը:

Գոհունակութեան ջերմ ծափահարութեամբ ընդունուեցաւ սոյն բանախօսութիւն:

ՄԵԿՆՈՒՄ

Միրիճանեան վարժարանի Հիմնադիր-Տնօրէն Միրիճանեան էֆէնտի օգուտ քաղելով իւր վարժարանի տարեկան արձակուրդէն, այս շաբթու իւր հայրենիքն՝ Օրտու մեկնեցաւ, ուր պիտի մնայ քիչ մ'ատեն:

ՊԱՏՈՒԱՆՇԱՆ

Իտալիոյ Վեհ. Ումպէրթօ թագաւորն Արտաքին գործոց նախարարութեան Խորհրդականի Օգնական Չայեան Վսեմ. Իլիաս էֆէնտիի Գալօ

որիմէ պատուանշանի երկրորդ աստիճանն նուիրած ըլլալով՝ Վեհ: Սուլթանը կրել արտօնած է զայն:

ՎՐԻՒԱԿ

Նախորդ թուով մեր Ազգային Տեսութեան մէջ ըսած էինք թէ Պալատու թագ. խորհուրդը կը յապաղէ տալ նորաշէն Բասաթի հաշիւը, մինչդեռ պէտք է ըսուի թէ թագային մատակարարութեան հաշիւը դեռ տուած չէ, որով պէտք է կցեալ լինի նաեւ նոյն հաշիւ:

ՏՆՏԵՍԱԿԱՆ

Հաշիւ և հաշիւներէ դէպքերէն դէպքեր

Առ 5 կրամ քարածխոյ թ/թու (ս. օքտ-թէնիտ), 8 կրամ անուշադրի կիզիչ ոգի (եթէր-թէ օքտ-թէնիտ), 15 կրամ ալքոոլ, 10 կրամ զտեալ ջուր, և ասոնք խառնէ: Այս հեղուկը ծծուն թղթոյ մը կամ փոքրիկ գաւաթի մը մէջ կտոր մը բամբակի վրայ կաթեցուր, և յառաջ եկած բուրուժը բերնով և քթով ծծէ: Երկու ժամ մի անգամ ըրէ, մինչեւ որ ազդեցութիւնն զգաս: Արդիւնքն այն ժամանակ աւելի զգալի կըլլայ, երբ հարբուին սկսելուն պէս այս դեղը գործածուի: որով և հարբուին հետ կապուած սաստիկ հազին առջեւ կ'առնուի: — Դարձեալ խահրուած և բոլորովին մանրուած խահուէն ծծուած շաքարի հետ խառնէ և վրան անուշադրի կիզիչ ոգի սրսկէ և օգտիտ թիթեղեայ տփի մը մէջ պահէ: Երեք ժամ մի անգամ ըրթախտի պէս առ. երկու օրէն վերջն ամենասաստիկ հարբուին ալ կ'անցնի: — Թէպէտ և քիչ մը դժնդակ, սակայն շատ ազդու միջոց մըն է պաղ ջրով երկու րոպէ ոտնուայ ընել, ոտըն լուայի ժամանակ ոտուըններդ սրածայր խողանակով մը շփէ: անմիջապէս դուրս հանէ և աղէկ մը չորցուր: ոտնուայն առտու ելլելուդ պէս և կամ իրիկունը քնանալու երթալէդ յառաջ ըրէ: և ազդեցութիւնն առաջին անգամուն կը տեսնես: Այս միջոցը ռուս բժիշկ մը գտաւ և ասով մեծամեծ օգուտներ ըրաւ: Միայն թէ տղոց կամ տկար անձանց համար օգտակար չէ: — Կեր-

կերման առջեւն առնելու միակ միջոցն է առտու կանուխ բան մը չկերած գաւաթ մը լաւ շաքարախառն և ըստ կարի տաք ջուր խմել: նմանապէս իրիկունը: Եթէ կերկերումն այնչափ սաստիկ ըլլայ, որ կուրծքդ ալ բռնուի, ամէն ժամ մի անգամ տղտով (կէ-լ-թէ) և քացախառն ջրով տաք տաք կոկորդ-ոզողէ:

Ձկան իւր առնելու դէպքէն եղանակ

Շատերը ձկան եղը սիրով չեն առնուր, որովհետեւ ոմանց ստամոքսն եղը չկրնար վերցնել, որով և բնականաբար այս առողջարար դեղին դէմ հակառակութիւն ունեցողներուն թիւը շատ է: Ասոր առջեւն առնելու համար այնպիսի նիւթեր հնարել փորձեցին, որ ձկան եղի թէ՛ բուժիչ և թէ սնուցիչ զօրութիւնն ունենան: Փորձը չյաջողեցաւ: Այժմ սովորաբար 90 0|0 ալքոոլ կը դնեն ձկան եղի մէջ: և ձկան եղէն բաժանեալ ալքոոլը կը դտեն, ասով այս նիւթս ձկան իւղին բունը կամ զօրութիւնը կ'ունենայ, և գայս թղթէ ծրարիկներու մէջ հիւանդաց կուտան: Եւ այսպէս հիւանդն ո'չ ձկան եղի դարչահոտութիւնն և ո'չ համը կը զգայ: Այս միջոցը ճիշդ այն հետեւութիւնն ունի, զոր կ'ունենար անխառն ձկան եղն, եթէ դգալով առնուէր:

Ժանդահար լուացիներն ազդեցուն ջրով ծախել

Ամանի մը մէջ մաս մը շաքարաթրթու, մաս մը լիմոնաթթու, մաս մը աղ և 8 մաս ալ շաքարաջուր խառնելու է: Այս բաղադրութենէ քանի մը կաթիլ բժի վրայ կաթեցնելու է: վերջը տաք ջրով լեցուն անագեայ ամանի մը մէջ դնելու է, որով բիծն անմիջապէս կը մաքրուի: Յետոյ բժաւոր տեղը օճառաջրով նորէն լուայու է:

Հանդէս Ամօթեայ

ԳՐԱԲԱՌ ԼԵՁՈՒ ԵՒ ԾԱՂԿԱԽՏ

Բժշկական վիճաբանութիւնն, որ մի քանի շաբաթներէ իվեր սկսած է Արեւելի մէջ, կը շարունակէ տակաւին, և չէ՛ հնար այժմէն գուշակել թէ վերջապէս յաղթութիւնը ո՞ր կողման պիտի մնայ:

Բոլոր այն յօդուածներ, որ գըրուեցան, այս առթիւ կարգացի ուշիու-

շով: կարգացի նաեւ այս սիւնակներու մէջ մի շաբաթ առաջ հրատարակուած «Մրցում» գլխով և «Դիտող» պոչով զաւեշտակէն գրուածն, և երբ կը խորհէի թէ, իբր ճշմարիտ գրաբարեան դիտող ոմն ին սեռականը պէտք է ըլլայ «Դիտողի ուրումն», ձեռքս խօթեցին վերջին Մահոյն, յորում սոսկալի յարձակում մը ընդդէմ գրաբառին վերիվայր ըրաւ զիս:

Մարդ մը որ հասարակ բնութեցանութիւնն գրաբառով սովորած, քերականութիւնը «ի պէտս զարգացելոց» էն ուսած, և ամբողջ կենացը մէջ աւելի գրաբառ կարգացած ու իմաստասիրած է քան աշխարհաբար, կը խնդրեմ ըսէք: Ինչ կըլլայ այսպիսի յարձակման մը առջեւ:

Այո՛, Մահոյն այն տողեր վերիվայր ըրին զիս, և չեմ գիտեր թէ ե՞րբ կարելի պիտի ըլլայ շտկուիլ այս դիրքը, վերիվայր եղած բնաւ հաճելի չէ ինձ, և կ'սպասեմ մի նշանաւոր գրաբառեանի յաջող մէկ պատասխանին, որով գրաբառն փրկուի: և ես իմ նախկին դիրքս գտնեմ իբրեւ ճշմարիտ մարդ, որ կը քալէ ոտիցը վրայ:

Սակայն շատ զարմանալի է որ գրաբառ և ծաղկախոս միևնոյն ժամանակի մէջ, որպէս թէ համամտաբար նետուին ի հրապարակ: քանզի որչափ որ գիտե՛ք, առանց բժիշկ մ'ըլլալու գրաբառի և ծաղկախոսի մէջ առնչութիւն մը չկայ, և գրաբառն ախտ մը չէ, որպէս ծաղկախոսն չէ՝ գրաբառ:

Գրաբառն ըստ ինքեան լեզու մ'է, մարդու լեզու և Հայու լեզու, ըստ բնութեան անիմանալի, որպէս կ'ըսէ Արփիար Արփիարեան, կամ, որ նոյն է, Արփիարեան Արփիար, մինչդեռ ծաղկախոսը լեզու չէ, թէպէտ հմուտ բժիշկներ կ'ըսեն թէ լեզուի վրայ ալ կը գոյանայ, և ծաղկախոսը, կամ — բարեշնորհեան օրինօք ախտածաղիկը իմանալի է:

Գալով այն առաջարկութեան, որ «բժիշկ մը» կ'ըսէ Տօթթէօր Տօպրաշեանի կարգալու Վսեմափայլ տօթթէօր Փէշտիմալճեան փաշայի հրատարակած պատմութիւն մարդկային պատուաստման գիրքը, շատ զարմանալի թուեցաւ մեզ: Մարդ մը, մանաւանդ բժիշկ մարդ մը՝ որ չորս տարի առաջ

այդ գրքէն օրինակ մը նուէր ընդու-
նած է արդէն Վսեմափայլ Հեղինա-
կէն, և անոր իւրաքանչիւր թերթի
վրայ կապոյտ մատիտով գիտողութիւն-
ներ կամ յիշատակութիւններ ունի,
կարգացած է նաեւ ծաղկախտի վրայ
հրատարակուած ուրիշ հեղինակու-
թիւններ քանի մը հազարի չափ, որ-
պիսի են Պէյրըն, Բիւրըն, Վուտըվիլ,
Ճօն Հանդըր, Մօզլի, Մուօր, Հէ-
կարդ, Լօրէնթա, Պրտն և Բօճըրս.
Սատթըն. Կրէկօրի, Քլայն, Լէթսըն,
Սաքքօ, սը Բառօ. Սիլի, Սըրճօն,
Սայմըն, Մարսըն և Սիթթըն, Քալ-
թըն, Քօլին, կամ վարէն սկսելով դէ-
պի վեր, Քօշին, Քալթըն, Մարսըն
և Սիթթըն, Սըրճօն Սայմըն, Սիլի,
տը Բառօյ Սաքքօ, Լէթսըն, Քլայն.
Կրէկօրի, Սատթըն, Պրտն և Բօճըրս,
Լօրէնթա, Հէկարդ. Մուօր, Մօզլի,
Ճօն Հանդըր, Վուտըվիլ, Բիւրըն,
Պէյրըն, բժիշկ մարդ մը կ'ըսեմ, որ
այսքան գիրքեր կարգացած է ծաղ-
կախտի վրայ տակաւին երիտասարդ-
հասակի մէջ, չէ՛ կարելի որ խորա-
թափանց կեբպով իմաստասիրած չըլ-
լայ զծաղկախտն. եւ ելլել այսպիսի
տօքթօրի մը ըսել. «Կարգացէ՛ք պատ-
մութիւն մարդկային պատուաստման
գիրքը, եթէ ոչ ծայրայեղ գէ՛թ ծայ-
րագոյն կամ երկնածայր միամտութիւն
է»:

Բայց, «Որչափ մարդիկ այնչափ
ընութիւն» կ'ընէ ժողովրդական ա-
ռած մը. կարելի չէ լեզու և գրիչ
զսպել, այլ գոնէ խմբագիրք ընտրա-
նօք հրապարակեն իրենց ուղղեալ յօդ-
ուածներ, կամ այսպիսի նախատական
գրուածներ բնաւ չհրատարակեն, որ-
պէս կ'ընեն իրենց մէկ սխալն ուղղող
գրութեանց համար:

Այո՛, հրատարակեն թող խմբա-
գիրք թէ օգերն շատ տաք կ'ընեն այս
օրերս, բայց թող զգուշանան արեւն
յանցապարտ ցուցնելու, հրատարակեն
թող թէ ծովու բաղնիքներու մէջ ան-
մեղ խաղեր կը պատահին, բայց թող
զգուշանան այն անմեղութեանց հեղի-
նակներն մատնանի ընելէ, Նախատինք-
ներ են ասոնք, որոց ո՛չ ոք հաշտ ա-
չօք կրնայ հայիլ:

Եւ ինչ, միթէ հրատարակելու
բան կը պակսի, Արեւելք թող օր մը
ի ծննդենէն ի վեր հրատարակած զա-

նազան նիւթոց ցանկը գրէ, օր մը,
թէ այդքան նիւթոց համար ո՛րքան
տպագրական տառ գործածուած է,
ուրիշ օր մ'ալ ինչ կ'ըլլայ, թէ որչափ
կէտ, ստորակէտ, վերջակէտ հարկ
եղած է այդ յօդուածոց հրատարակ-
ման առթիւ:

Վարունգը սպառելու մօտ է և
ձմեռուկը կը յաջորդէ անոր. ահա՛
անսպառելի նիւթ մը մի քանի ամ-
սուան համար, Յետոյ խաղող պիտի
ունենանք, յետոյ շիրա, յետոյ գինի.
յետոյ գինիներ, յետոյ ձմեռ, յետոյ
բուսա, յետոյ չալլամ, քէրէվիզ, ըս-
պանակ, հալուճ և անոր թուրչին,
լահանայ և թուրչին, և այլ ազգի
ազգի թուրչիններ, որք չատ աղէկ կեր-
թան տիւզին ալ մաստիքային ալ, ինչ,
խմբագիրները չե՛ն խմբ միթէ, քա՛ւ
լիցի, ես ո՛չ ասեմ, այլ մանաւանդ
խրատ ի գործ արկեալ զայլս ուսու-
ցանեմ զի ըմպեցեն:

Բայց գալով գրաբառին, ինչ որ
ալ ըսեն. պիտի մնայ այն, ահա ա-
նով կ'աղօթենք, անով կը պաղատինք,
անով կուլանք, և Աստուած քիչ մը
պիտի դժուարի մեզ լսելու եթէ փո-
խենք լեզունիս:

Գալով ծաղկախտին, ահա անով կը
տառապինք, անով կը մեռնինք, և
պատուաստք հակառակ է բնական օ-
րինաց, պատուաստք՝ որ բարձման
գործողութեան կենթարկէ մահուան
համագումարը:

Գալով գրաբառին, անկա մեր
նախահարց լեզուն է, յաւիտենակա-
նութեան մէջ, ուր պիտի գտնենք
զանոնք, թարգմանի՛ միթէ պէտք ու-
նենալու է՝ ո՛հ, ո՛չ, յաւէտ ոչ:

Գալով ծաղկախտին՝ Անիկայ միջոց
մը պիտի ըլլայ բժշկաց երբեմնակի
յօդուածներուն, և յառաջդիմական
ուսումնասիրութեանց, և արգիլել յա-
ռաջդիմութիւնն՝ վատագի ցածութիւն
է:

Գալով գրաբառին՝ Աստուած գը-
րաբառ խօսեցաւ Սահակին, Մեսրո-
պին, Լուսաւորչին, Շնորհալոյն, և
այլոցն ամենեցուն, որոց այսօր է յի-
շատակ, և մեք չե՛մք կրնար ստիպել
զՈստուած որ այսուհետեւ նոր լեզ-
ւով մը խօսի մեզ:

Գալով ծաղկախտին՝ մենէ շատե-
րուն նախահարք՝ հարք՝ մարք՝ քորք

ծաղկախտով մեռան, և մեք չե՛մք կըր-
նար ուրիշ միջոց մը ընտրել. խղճահա-
րութիւն ըսուած բան մը կայ. թէպէտ
իւրիշ չըլլայ ի բազում մամանակաց
հետէ:

Գալով գրաբառին. . . բայց ո՛չ,
չեմ ուղեր երկարել պտոյտս. ա՛յ յոգ-
նեցայ. ես ալ մարդ եմ. և երբ գը-
րաբառէն ի ծաղկախտ և ի ծաղկախ-
տէ ի գրաբառ այսքան յաճախեալ
երթեւեկութիւն մը կ'ընեմ, հաւա-
տացէ՛ք որ միայն օգափոխութեան
համար է, ապա թէ ոչ ինչո՛ւս պէտք
ծաղկախտով բժիշկներուն իրաւունքը
յախշտակեմ, և գրաբառով՝ Միթթար-
եանց իրաւաստութիւնը:

Եւ յետոյ՝ «Հոգուցն հանգուցելոց»
Քրիստոս, արա՛ հանգիտ և ողորմու-
թիւն, և մեզ մեղաւորացս շնորհեալ,
զթողութիւն յանցանաց:

ԽԱՅԹ

ԳԱՂԱՔԱԿՐԹՈՒԹԵԱՆ ՁԱՐԻՔՆԵՐԸ

(Նախորդ թուէն)

Քաղաքակրթութեան շարիքներէն
մին ալ կեղծաւորութիւնն եղած է:

Արդեօք մեր նախնեաց միտքէն
կանցնէ՛ր թէ կեղծաւորութիւնն, որ
մահացու մեղքերէ մին է, օր մը քա-
ղաքական առաքինութեանց կարգը
պիտի դասուէր և կեղծաւորն իբր քա-
ղաքակրթեալ ոք պիտի յարգուէր իւր
մարդահաճոյութեանց համար:

Բայց ինչ ըսել, երբ այո խիստ վը-
նասակար մոլութիւն կը փայլի ամե-
նուրեք. թէ՛ ընկերութեանց մէջ, թէ՛
ազգային շրջանակաց մէջ, թէ՛ գրա-
կան հրապարակի վրայ, թէ՛ յանձին
այն կարգ մ'առանձնաշնորհեալ անձ-
նաւորութեանց՝ որ Առնապարէս, Գե-
րապարէս, Արթուրապարէս, և Բաբելոն կոչ-
ուելու շնաչխարհիկ արժանաւորութիւն
ունենալ կը թուին:

Երբ անցեալ օր մեր գրառեղանին
առաջը նստած կ'ըբաղէինք մեր գոր-
ծով, մէյ մ'ալ յանկարծ Ազմօսէ ներս
մտաւ ցասամբ ու զայրոյթով և
գոչեց զայրացեալ շեշտով մը՝ է՛հ, ինչ
կը գրես, ինչ է այս, դուք խմբագիր-
քըդ ալ կեղծաւոր էք ձեր շահուն
խաթերն համար, մոլութիւնը կը գըգ-
ուէք, մամոնան կը պաշտէք, առաքի-

նութիւնը կը դատապարտէք. և . . .
և . . .

— Ի՞նչ է, Ազմօտէ, ինչո՞ւ բորբոքեր ու զայրացեր ես, նորէն ի՞նչ պատահեցաւ, ի՞նչ եղաւ. ըսէ՛, չո՞ւտ ըսէ՛:

— Ի՞նչ պիտի ըլլայ, անցածները . . . եկեղեցին էի. խիստ փառաւոր յուզարկաւորութիւն մը կը կատարուէր, եկեղեցական դասն իւր փայլուն ներկայացուցիչներով ներկայ էր, եկեղեցին վայելապէս դարձարուած էր այնպէս, որպէս թէ ակում որ մ'ըլլար ջաճերն ու կանգեղները պերճափառ լուսազարդուած էին, եկեղեցական կարգը կը կատարուէր նմանը քիչ անդամ տեսնուած շքեղ փառաւորութեամբ, այնպէս որ կարծես թէ Ազգային անմահ Բարերար Պէզճեան Յարութիւն ամիրայի յուզարկաւորութիւնըն էր որ կը կատարուէր:

Խորին ուշադրութեամբ կը դիտէի և շատ հետաքրքիր էի գիտնալ թէ ո՞վ էր այս հանգուցեալը. ի հարկէ, կըսէի, աւա՛ղ, Ազգային Բարերար մ'ըլլալու է, և իրաւունք ունէի այսպէս մտածելու, մանաւանդ երբ կը յիշէի Վսեմ. Նուրեան էֆէնտիի սա խօսքն թէ՛ Ազգային Բարերար տիտղոսն շատ աժան՝ այն է, և—500 ոսկիի համար մի գործածէք, եթէ կուզէք նոր Պէզճեաններ ունենալ մեր մէջ:

Սոյն տպաւորութեան ներքեւ մանաւանդ աւելի հետաքրքիր էի իմանալ թէ ո՞վ էր արդեօք այս հանգուցեալն, ոյր անշնչացեալ դիակին այնքան մեծարանք կը շնայուէր:

Ահա մերութեամբ կոպտէի դամբանականին, յորում անշուշտ պիտի յիշուէր թէ՛ «ներկայ բարեյիշատակ հանգուցեալը որպէս սովոր էր ըսել, տիպար էր գեղեցիկ աւաքինութեանց և աննման բարերարութեանց, կը սըրբէր արտուքն աղքատին, առատաձեռնութեամբ կը նպաստէր կրթական գործին, և թէ՛ ի նպաստ Ազգային Հիւանդանոցի վերաշինութեան նուիրած է հազարաւոր ոսկիներ, և այլն»:

Հուսկ ապա կարգն եկաւ դամբանականին:

Պերճախօս Սրբազանն ելաւ ի բեմ. երկինք. երկիր, արեւ, աստեղք և յուսին իրար խառնեց, շնչտերը, ձեւերը և բացագանչութիւնները ճշմա.

րիտ դերասանական էին. սաստիկ կը յուզուէր դամբանախօս Սրբազանն և իւր յովերով կը թուէր յուզել ներկայ յուզարկաւորները, որ սակայն գոգցես բան մը չէին զգար սոյն դամբանականէ, և կարծես անհամբեր էին շուտ աւարտելուն, որ երկարատեւ չեղաւ, այսինքն. ամբողջ 5 քառորդ ժամ տեւեց:

Ի զուր կոպտէի լսել թուումն մասննցն հանգուցելոյն աննման բարերարութեանցը, բայց մեծաւ զարմանօք լսեցի թէ միշտ գաղտնի կը բարերարէ եղեր:

Աչքս չորս կողմ դարձուցի տեսնելու համար իրմէ բարերարեալներ արտօսը ի յաչ, յուզեալ ու կարեւէր սըգազեաց, բայց տեսայ միայն բազմութիւն մը, որ կը փայլէր սակայն իւր անտարբերութեամբ:

Պերճախօս Սրբազանն հուսկ ապա արտասանեց քաջօրհնէ հանգուցելոյն անունը:

Ընդ այս չկրնալով զսպել այլ եւս իմ արդար զայրոյթը՝ բարկութեամբ դուրս ելայ եկեղեցիէն. զի գիտէի թէ այդ մարդ իւր կենդանութեանը շատ անտարբեր էր առ Ազգն ու եկեղեցին և գիտէի, ինչպէս գիտեն նաեւ շատեր թէ այդ քաջօրհնէ հանգուցեալը սրպիսի ոք էր, ի՞նչ յեղած է աղբիւրն իւր հարստութեան և թէ ինչե՛ր ըրած. ու ո՛րպիսի արցունքներու հոսման պատճառ եղած է, և ըսի մտովի՝ «վասն անիրաւ մամոնայի մոլութիւն որբացեալ և կեղծաւորութիւն փառաւորեալ»:

Քրքիչ մ'արձակելով ըսի՝ կը դարմանամ, Ազմօտէ, որ դու դեռ նսր համոզեալ կը թուիս թէ կեղծաւորութիւնն առաքինութեան կարգ անցած է, չե՞ս գիտեր թէ ճշմարտութիւնը դատապարտելի յանցանք է ընդդէմ քաղաքակրթութեան, այնպիսի քաղաքակրթութեան, ոյր բառարանն սովորական բառարաններէ բոլորովին տարբեր է:

— Բայց միթէ ձեր պարտքը չէ՞ ուղղել:

— Միայն Ծաղիկի՛:

— Ո՛չ, այլ համայն լրագրաց:

— Կը տեսնեմ որ դու դեռ իրաւ տղայ ես եղեր. լրագիրք նոյնպէս փոխած են իրենց ուղղութիւնը և կը

նմանին վաճառատուններու, որ անձուկ ապրանքներ կը զննեն իրենց սիւնակաց մէջ ի տես և ի վաճառ՝ զոր օրինակ՝ կեղծաւորութիւն և շողոքորթութիւն վճարողաց ի հաճոյս և ի հաշիւ:

— Այսպէ՞ս միթէ պիտի ուղղեն առաջնորդինմ և ներշնչեն:

— Ճաշակի խնդիր մ'է այդ, սըր ընթերցողաց կամքէն կախում ունի:

— Լա՛ւ, սակայն ի՞նչ պիտի ըսես այն կողմ մը Գերապետներուն, որ կեղծաւորութիւնն իւր մոլութիւն եկեղեցեաց բեմերէ հարուածելէ յետոյ դարձեալ մի և նոյն բեմի վրայէ կը ներկայեն մեզ իւր տիպար բարերարութեան պանծացնելով յիշատակն այնպիսեաց, որ իրենց բոլոր կենացը մէջ փայլած են առ Ազգն և առ Եկեղեցին անտարբերութեամբ:

— Հասկցայ, Ազմօտէ, որ դուն խօսք հասկնալ չես ուզեր և կը պահանջես որ այդ յարգելի անձնաւորութիւններ քաղաքակրթեալ երեւելէ դադրին:

— Ուրեմն, սրբափայտերո՞ւ մէջ ալ պէտք է մուտ գտնէ այդ անիծեալ քաղաքակրթութիւնը:

— Իբր թէ արդէն մուտ գտած չլինիր իւր հետեւանքներովը:

(Շարունակելի)

ԲԻՍՕԼԸ ԷՑԼԷՆՃԷ

Սարը-եար Եէնի մահալլէտէ Բաղար պաշը թէսմիյէ օլընան մահալլէտէ վոգը չալկըը գաղինօտա կէչէն բաղար ագչամը պիր գաչ ժէօն-ժանլար էլլէնտիքէրի սըրտտա իչլէրինտէն պիրի կարսօնա էմը էթտի քի չալկը-ճըլսը «պէն եէմէնիմի» թիւրքիւսիւնիւ չալսընլար, հալ պու քի իչլէրինտէն տիկէր պիր իքի քիչի պունա մու. խալիֆէթ իտէրէք, քէնտի արգատաչլարընա խիթապէն շու եօլտա իթիրաղտա պուլունտուլար՝ «էֆէնտիմ, պիղիմ րէյիմիզի թահսիլ իթմէքսիզին պէօլլէ պիր էմը վէրմէյէ հագգընըղ օլամաղ»:

— Աման էֆէնտիմ, բէք կիւզէլ շարգը տըր:

— Եյի ամա, պիղիմ տէտիյիմիզէ մուղայըր տըր. ֆագաթ խտէրսէնիզ սիզ քէնտիլիյինիդտէն պիր մէճիտիյէ վէրիպ չալմալարընը էմը էտէպիլիրսի. նիզ:

—Նէ՛ տէ՛մէ՛ք, էֆէնտիմ, պէօլէ շէյ օլո՛ւր մը, մատէմքի բիսօյըլա էյլէնէճէիզ, պէնիմտէ հազգըմ օլապիլիբիստէտիլիմ պիբ շէյի էմր էթմէյէ:

—Պիզիմ բէյիմիզի թահսիլ էթմէտէն օլամազ եա:

—Մատէմ քի պէօլէ տիբ, պունտան պէօլէ սիզինտէ արզիլ էտտիլինիզ շէյէ պէնիմ բէյիմ օլամալաճազ տըր:

Իշլէրինտէն պիբի, սէն բիսօյա տախիլ օլտուզուն հալտէ մուխալիֆ օլմասը մէֆուսուզ պիբ շէյ տիբ:

—Նիշին:

—Չիւնքի էքսէրիլէթ պիզիմ թաւաֆտա տըր:

—Աճալիպ, ընդհանուր ժողովտա մըլըզ:

—Էֆէնտիմ, հիշ իթիբազ լաղըմ տէյիլ, իշտէ նիզամ պու:

Պիբտէ պուարտա իշլէրինտէն պիբի կարսոնա էմր էթտի քի պիբ գաշ ֆի շէնկ եազսըն. ֆազաթ մէրգուլմ պէն եէմէնիմի թիւրքիւսիւնիւ իստէյէն զաթ տէտի կարսոն. պիլմիշ օլասըն քի պէնիմ պու պապտէ ասլա վէ գաթան բէյիմ եօգ տըր, պիլմիշ օլասըն քի հիսէմէ իսապէթ էտէն փարալը վէրմէմ:

Կարսոն պունու իշիտինճէ՛ էօլէ իսէ էվէլա սիզ իշինիզտէ գարար վէրին վէ սօնըրա պանա իստէտիլինիզի էմր էտին տէյիպ իշինէ կիթտի:

Պիզիմ ժէօնժանլար պու կիպի թաթլը ճիլվէլէրտէն սօղրա՛ նիհայէթ բիսօյըլա իստէտիլինի չալտըրմայա վէ ֆիշէնկ վէ մահիթապար եազմայա գարար վէրիպ՝ կիլզէլճէ էյլէնմիշլէր վէ էյլէնմէքտէ տիլէր, շիւպհէսիզ էգօնօմիլալը պիբ սուրէթտէ, քի պունտան ասլա խօշանմազլար գազինօճու էֆէնտիլէր, շիւնքի մէրասեթտի էֆէնտիլէրտէն անճազ խօշաշլըրլար. վէ ֆազաթ էսկի չամլար շիմտի պարտազ օլտուզլարընտան պիբ շիշէ ըրա գըլա պիբ շէրեթկ վէ պիբ լօգուլմ վէ պիբ գահվէյէ ալթմըլ փարայա պէրէքեաթ վէրսին տէմէյէ տէ ալըշտըլար իսէտէ, հալ պու քի էհալի տահա հէնուզ ալըշամամըլ վէ կէօրիւնիւր քի ալըշամայաճազ տըր. իմտի շինտիքի հալ բիոօլու էյլէնճէյէ կէօրիւնիւր քի գարար գըլընճազ տըր, նասըլ քի մէզքիւր ժէօն-ժանլար իշպու թարիգէ զաթէն սիւլիւք իթմէքտէ տիլէր:

Ամա գազինօճու էֆէնտիլէր իշպու թարիգտէն բէգտէ խօշանմայաճազլար իսէտէ, գանաթ իթմէլէրինի քէնտիլէրինէ խալիսանէ սուրէթտէ նասահաթ իտէրիզ, շիւնքի սօնըրա պունուտա պուլամայաճազլարընա շինտիտէն էմին օլապիլիլէր, վէ շունուտա պէյան իտէլիմ քի պուլամատըգլարը հալտէ ազ մէմնուլ օլմաեաճազ:

ԻՇԻՄԻՉ ՕԼՏՈՒ

Կէօզիւն ալտըն, Գաթին, գալը սօնուլուզ կէլտի:

—Նէ՛ օ, հալըր օլա:

—Հալըր տըր, հալըր, չաբուզ էլ տէն շուրազըն կէթիլ:

—Բէք էյի ամա. նէ՛ վար, նէ՛ օլմուշ, սէօլէ քի պէնտէ սէվինէյիմ:

—Սէվինէճէք սին, հիշ մէրազ էթմէ, շինտի շուրազըլ կէթիլ:

Բազը կէլիլ:

Գաթին, շունտան էլին իլէ պիբ թանէ պանա տօլտուր, պիբտէ սէն իշ, շիւքիւր, սօնուլուզ կէլտի:

—Բէք էյի ամա. նէ՛ օլմուշ, օնու սէօլէ պանա:

—Սէօլէեթէեթիմ, շինտի պանա սէօլէ, հա՛նկը քէօյիւ հազ էտէրսին:

—Էքմէքճի շէթէլէսինին սիլինմէսին ղէրէ սօն ճէվապը տիքտի:

—Օ պիբ շէյ տէեիլ. սէն հա՛նկը քէօյէ կիթմէսինի արզիւ իտէրսին:

—Գէօշէտէքի պազալըն հիսալընըն թէմիլլէնմէսինի:

—Օտա պիբ շէյ տէեիլ, սէն սօր տուղուլմա ճէվապ վէր:

—Գասապա օլան պօրճուն սիլինմէսի:

—Սյ էֆէնտիմ. օտա պիբ շէյ տէյիլ օտա թէմիլլէնմէք. սէն շուր տէտիկի մէ ճէվապ վէր:

—Էվին քիբասը իւշիւ կէլտի. մալ սահապը պիզի տիշարը աթաճազ էյէր պու ալ պաշը հիսապը թէմիլլէնմէսի:

—Օտա պիբ շէյ տէյիլ. սէն շուր տուղուլմա ճէվապ վէր:

—Գէօմիւրճիւ եարըն սապահ փարալը ալմատան շունտան շուրայա աթալ աթմաեաճազ տըր:

—Հէլէ պու հիշ պիբ լէյ տէեիլ, սէն հա՛նկը քէօյիւ հազ էտէրսին:

—Մարի ելինու էսվապլարըն իշին տէ պու սըճազլարտա ըստաքօզ կիպի խաշանմազտա տըր. իւստիւնէ պազընճա ելիւրէիմ աճըեօր:

—Պաշ իւստիւնէ, մօտիսթրաեա հապէր էթ կէլսին իստէտիլին կիպի պիբ գաշ գաթ եազըգ ֆիստանլար տիքսին:

—Գուլմա՛շ նէրտէ:

—Էֆէնտիմ, մօտիսթրա գօքէնտիսի պէյէնսին:

—Եա վարա՛սը:

—Ալլահ Ալլահ, տիքսին պիթիբսին տէ. հէֆօնի պիբ վէրիլիզ, հաթտա սանատա պիբ գաշ գաթ իստէտիլին կիպի սըմարա. հիշ շէքինմէ. վէ տահա հէր նէ՛ քի իստէր իսէն սէօլէ. պունլար պիբ շէյ տէյիլ. հա՛նկը քէօյտէն խօշանըրսըն:

(Տէվամի)

ԼԱՔԵՍ ՏԱՍԻԻՐԱՆՍ

ՊԵՐԻ ՎԷ ՊԱՀՐԻ ՀԱՐԻՔ ՎԷ ՔԱԶԱՅԱ

ԳԱՐՇՈՒ ՍԻԿՈՒՐԹԱ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸ

Թէէլինաթ աքչէսի 50000000

Իհթիեաթ աքչէսի 300000

Ալթը սէնէի միւթէճալուզ Տէրսաատէթտէ իճրայի մուլմէլէ իտ կէլմէքտէ օլան մէզքիւր քուրանիանըն մուլմէլաթը ճարիլէնին տահա պի. հիւսնի սուրէթլէ ճէրէյանը զըմնընտա պու քէրէ ումուլմէմալլիլ օլմանիլէ աճնթալըլ էօնտէի տճիզանէմէ իհալէ իւիլտիլինտէն պատէմա էմլաք վէ էշեա վէ սայիլէ զայէթ միւթէտիլ ֆիլաթ վէ հաֆթալըլ թէտլյաթ շէրաթլէ տաթի մուլմէլէ իճրալը վէ գազա վուզուլի ազապիտէ. թաղմին իտէճէկի թահիլտ իտէր վէ քուրանիալը մէզքիւրըն թաղրա աճէնթալըլընա թալէպ պուլուլտուղու թաղտիլտէ մէրքէլ իտարէյէ միւրաճաթլարը թալսիլէ օլունուր:

Ամուլ թուրքա աճէնթալըլ

Բ. ՇԷՀԻՐԼԵԱՆ

Մէրքէլ իտարէ Ստամպուլ Պահճէ գալու
Եօրկիատիա խան Նօմէր 1

ՏԵՐ ԵՒ ՏՆՕԷՆ

Յ. Թ. ՉԱՍՄԻՇԵԱՆ

Պատիւ ունի ծանուցանել արգոյ հասարակութեան թէ իւր վաճառատն մէջ կը շինուին և կը նորոգուին, կոտրած, փնտրուած, աւրուած եւրօպական ամէն տեսակ գործիք. ինչպէս կաղի կամ իւղի լամպաներ. աշտանակներ. անկողնարանք. շիրինկաներ. տուշեր սամալարներ և յախճապակեայ կոտրած որ և է նիւթեր. ըստ ամենայնի, մաքուր վայելուչ և նորէն աւելի հաստատուն:

Նաեւ, սոյն վաճառատան մէջ կը գտնուին, եւրոպական ընտիր լամպա-
ղեր, աշտանակներ ընտիր տպակի խո-
ղովակներ որոց համար հասարակու-
թիւնը միշտ կը գանգատի թէ չկան
աստ. կլօպներ և ամեն տեսակ պատ-
րոյկներ, մէկ խօսքով, լանպայի վե-
րաբերեալ ամեն բան ինչպէս նաեւ
պանեօ և չինկոյէ լուացարաններ և
տուշ ընելու համար պէտք եղած ա-
մէն կերպ գործիք:

Դիները յոյժ չափաւոր են. զի մեր
գործարանի սկզբունքն է ճշգրտութիւն
եւ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՌԻԹԻԻՆ:

***—Փորձով գիտեմք և բնաւ տա-
րակոյս չունիմք թէ յիշեալ ճարտա-
րարութեամբ աղգայնայն գործերէն մե-
ծապէս գոհ պիտի ըլլան մեր աղգա-
յինք և այլ եւս խրեանց, այս կարգի
պէտքերն հոգալու համար սիրայօժար
պիտի դիմեն նոյն վաճառատուն և
գործարան՝ փոխանակ այլ տեղեր
յաճախելու, մինչ սա վստահութեան
ամէն պայման կ'ընծայէ իւր յաճախոր-
դաց:

Օ՛ն ուրեմն, դիմեցէք անդ և փոր-
կեցէք:

Լ Ա Ք Է Ս

Տ Ա Ս Ի Ի Ր Ա Ն Ս

Ա. ՊԱՀ ՈՎԱԳՐՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

ԸՆԴԴԷՄ ՀՐԴԷՀԻ ԵՒ ԾՈՎՈՒ

ՀԻՄՆԵԱԼ ԲԱՐԻՁ

Քարէթի կարանթի

50,000,000 Քր.

ԸՆԴՀԱՆՈՒՐ ԳՈՐԾԱԿԱԼ ԲՈՂՈՐ ԹՈՒՐԲԻՈՅ

Բ. ՇԷՀԻՐԼԵԱՆ

Կ. Պօլիս Պաղչէ-քարու Եօրկիատիս խան Նօ. 1

— 52 —

Ե:

Ժ Ա Մ Ա Դ Ր Ա Վ Ա Յ Ր Ն

Լիւսիլ, պարտիզին չընապատէն անցնելով,
արագ քայլերով Սապլէօզի կողմը կը յառաջա-
նար: Անձանօթ երիտասարդը գետոյն միւս եզ-
րը իրեն կ'սպասէր: Ակնթարթի մը մէջ իրա-
րու հանդիպեցան: Առանց բառ մ'արտասա-
նելու, բազուկներով պատեց զնա և սրտին
վրայ զօրաւոր կերպով սեղմեց: Երթանց շօշա-
փում մը տեղի ունեցաւ Ո՛չ միայն համբոյր
մ'էր այդ, այլ իրարու նուիրեալ երկու հո-
գիներու միացում մը: Հիացման վայրկեանի մէջ
ինքզինքնին գտան:

Վերջապէս կաղամախի մը ներքեւ տարաւ
և ծառոյն ճիւղերուն մէջտեղ կանգ առին:

— Յիշելի՛ս, ըսաւ նմա, երբ կը մտածեմ
այն վտանգներուն վրայ որոց դէմ կը դնես
գալ ինձ վայրկեան մը հրճուանք և երջան-
կութիւն տալու, կը յանդիմանես զիս, այլ եւս
արժանի չեմ տեսներ զիս քո անձին. քո սի-
րոյն ամբողջ իմ կեանքս է. և երբ սիրտս
քննելէ վերջ, քո սրտին մէջ կը կարգամ ան-
հուն անձնուիրութիւն, այն ատեն անձնասի-
րութեանս վրայ կ'ամաչեմ, Ո՛հ չափազանց քըն-
նող պիտի գտնես զիս:

— 49 —

Հրացանը ձգեց և ագարակէն դուրս ե-
լաւ, ըսելով

— Յտեսութիւն, օրիորդ Լիւսիլ, և շնոր-
հակալութիւն: Պիտի իմացնեմ ժէնքվիէվի թէ
իրեն վրայ մտածէք, և արագաբար հեռա-
ցաւ:

Արեգակը դեռ նոր մարը մտած էր: Վայր-
կեանէ մը վերջ, ագարակին գործաւորները և
նոյն աւուր մանչերը եկան, ճաշը պատրաստ
էր, սեղան նստան:

Ժամը իննին, գործաւորներն որք ամենքն
Ռէմիքուռի մէջ կը բնակէին ագարակէն մեկնած
էին: Արջառները ախոռին մէջ դրուած էին և
ոչխարաց հօտերը՝ փարախին մէջ:

Լիւսիլ իւր սենեկին մէջ կը գտնուէր, այն
ժամուն կ'սպասէր յորում ամեն ոք պառկած
պիտի լինէր ինք կարենալ դուրս ելնելու ան-
շուք և անձայն: Այն մետաքսահիւս նուրբ
վերարկուն զոր ուսերուն վրայ պիտի անցնէր,
անկողնոյն վրայ պատրաստ կը կենար: Զրագը
մարած էր. կրնար կարծուիլ թէ՛ պառկած էր:

Ամէն դռներուն փակուելու ձայնը յաջոր-
դաբար լսեց, ինչպէս նաեւ սպասաւորաց իրա-
րու «գիշեր բարի» մաղթերն:

ՅՈՎՀ, ՍԱՄՈՒԷԼԵԱՆ ԸՆԿ.

45 Պետիւմ Երկր խան, Ղալաթիա 45

Գ. Յարէ, Օր. Մէջագ. Եղեարարարան Գերե

ԱՄԷՆ ՏԵՍԱԿ ԺԱՄԱՅ 038Բ

ՊԱՏԻ, ԳՐԱՊԱՆԻ, ՈՍԿԻԷ, ԱՐԾԱԹԷ

ԵՒ ՆԻՔԷԼԷ

ԳՈՀԱՐԵՂԵՆՔ

Ապարանջաններ, Պառններ, Օղեր, Մա-
տաններ, Մետալիոններ, Գաւազանի գր-
լուխներ և այլն:

Այլ բոլոր ապրանքները
բերուած են Եւրոպայի լա-
ւագոյն գործարաններէն
և իրենց ճաշակն, քրտիւ
և ընտրութիւնը կարգա-
րացնեն այն համեմատաբար
համեստ գինն որով ի վաճառ-
հանուած են:

Փոքրաքանակ և մեծաքանակ
վաճառում

Վաճառատունը յոնձն կառնու ամէն
տեսակ նորոգումներ, ժամացոյցի և գոհա
ղինաց յանձնարարութիւններ:

Կարելի է նաեւ կը նորոգուին յետաժ Գործար-
ժամագործ Զենք Մերձաններ:

ՄԱՅԻՐ ԳՈՒՄԲԱՆԵԱՍԸՆԸՆ ՐՈՒՊԱ ՄԱՂԱԶԱԼԱՐԸ

ՊԵՅՈՂԼՈՒ ԹՈՒՆԷԼ ԳԱՐՇԸՍԸ
ՍՏԱՄՊՈԼ ԲԷՕՓՐԻԻ ՊԱՇԸ

Պէտիւք ատամլար, գարըլար, տէլիգանլար, գըզլար
վէ չօճուգլար իչիւն հազըր վէ ըսմարլամա էնվայի ըուպա-
լար, ֆանէլլար, շէմսիյէլէր, էլտիվէնլէր վէ զայրիհլամ վէ
ղայրիհլամ:

Հէր օն պէշ կիւնտէ մէվսիմէ մախսուս մօտա մալլար վիւ
րուտ իտէճէք տիր:

Սաթըլան մալլէրին քեաֆֆէսի պիրինճի վէ տայանագլը
վէ տիւզկիւն մալլար տըր:

Մայէր գումբանեասընըն գաիտէսի տայմա լէթի վէ էշ-
վէն ՄԱԼ ԱՍԹՄԱԳԻ տան իպարէթ պուլունմուշ օլտուզը
պիր զիյարէթլէ մաղաղամըզը թէշրիֆ իտէն ըաղպէթլու
միւշտէրիլէր կէօրէճէքլէր տիր:

Շիւպէ
ԻՍԲԷՏԷՐԻԹԷ վէ ԳԱՀԻՐԷ ԻԶՄԻՐ վէ ՍԷԼԱՆԻԿ

Հայտէյին պագալըմ ՄԱՅԻՐԷ՛

— 50 —

Ժամը տասնին քառորդ մը մնացած, խո-
րին լուութիւն մը կը տիրէր ագարակին մէջ:

Ժամը հասած էր. Լիւսիլ և թէ ամէն ոք
կը ննջէր: Կը սխալէր: Երկու մարդիկ արթուն
էին և կ'սպասէին իրեն նման, իւր հայրն և Բի-
էռ Ռուվընա: Վերարկուրն մէջ փաթթուեցաւ
և սենեկէն դուրս ելաւ գաղտագողի: Թեթե-
ւաքայլ սանդուղէն վար իջաւ, շունչը բռնե-
լով, արագաբար մեծ սրահէն անցաւ, բացաւ
դուռ մը զոր կրկին գոցելու նեղութիւնը յան-
ձըն չառաւ, և մտաւ նեղ նրբանցքի մը մէջ
որոյ ծայրը կը գտնուէր դուրս ելնելու դռ-
նակն որոյ վրայ արդէն խօսեցանք: Զգուշա-
կան միջոցներով զսպանակը քաշեց, դուռը բա-
ցաւ առանց աղմուկի և դուրս նետեց ինքը-
զինքը:

Անոր ետեւ, ժաք Մէլիէ, իւր սենեկին
դուռը բացած էր, անոր նման լուութեամբ
վար իջած էր: Այդ պահուն եթէ կարելի ըլ-
լար նայիլ ինքզինքը հայելոյ մը մէջ, չը պի-
տի ճանաչէր: Դիակի մը դէմքն ունէր:

Մեծ սրահին մէջ, խարխափելով գտաւ հը-
րացանը. յետոյ խուլ մօնջում մ'արձակելով,
դէպի նրբանցքին մէջ նետուեցաւ:

— 51 —

Բիէռ Ռուվընաի դէմ ելաւ. ճամբան գոց-
ուած էր:

— Ժա՛ք, ո՛ւր կ'երթաս, հարցուց նմա:

— Թող տո՛ւր զիս, պատասխանեց ագարա-
կապետը գաթան ձայնիւ մը:

— Ո՛չ, դուրս չը պիտի ելնե՛ս:

— Թող տուր զիս, կ'ըսեմ, ետ քաշուէ՛,
թո՛ղ տուր որ անցնիմ:

— Վա՛տ, գոչեց Մէլիէ, բարկութենէն սաս-
տիկ կատողած:

Եւ յարձակելով հաւատարիմ ծառային վը-
րայ, անձնուէր բարեկամին վրայ, կոկորդէն
բռնեց և վանեց վայրենի սաստկութեամբ և
գազանական ձեւով մը:

Ռուվընա կորսնցուց իւր հաւատարակչու-
թիւնը, ինկած միջոցին, գլուխը հանդիպեցաւ
սեղանին անկեան և տախտակամածին վրայ
գլորեցաւ գրեթէ առանց գիտակցութեան:

Մէլիէ առանց իսկ գիտնալու թէ ինչ ըրած
էր, տունէն դուրս ելաւ, մերկ գլխով, կառ-
ղած, կուրացած, գրեթէ յիմարացած և պար-
տիզին մէջ սկսաւ արշաւել: